

Anita Jansson, Katiskassa

arvosteli: Aarne Pynnönen

Murhaa on mukava suunnitella, tuli ensimmäisenä mieleen kirjaa lukiessani. Suunnitteluksi se onneksi myös jäi, mutta yritystä kyllä oli. Aika vaan ei riittänyt. Kirjan pohjojalaan vai mikä murre lie ollut, oli hauskaasti aspiroitu jäännöslopukkeineen kirjoittamalla seuraavan sanan alkukirjain edellisen loppuun. Erilleen kirjoitettuna kaakkoismurteisiin tottunut sai sanoista aikaan monia hauskoja väärinkäsityksiä. Yhteen kirjoitettuna ymmärtäminen olisi ainakin paikoin helpottunut, vaikka sekin kai olisi ollut murteen vääristämistä, ainakin kieliopin. Kyllä murteet ovat hauskoja, mutta vaikeita.

Hauskaksi koin myös otsikoinnin ja vallankin sen, että saman otsikon toistoon oli kirjoitettu ensimmäisen mielikuvitusversion oikeat tapahtumat. Tosin en juuri mieltynyt niihin vasarajuttuihin, vaikka kaikkeahan ihmisen päähän mahtuu, kun oikein suuttuu.

En oikein löytänyt tekstin väleihin liitetyille nettikeskusteluille yhtymäkohtia itse tekstin sisällön kanssa, mutta hyvin ne riittivät kuvaamaan, miten heppoisin perustein kantaa otetaan, kun päästään nimettömänä netissä irrottelemaan. Poikkeuksellinen lähestymistapa ja siinä olkoon jo riittävästi perusteita päkäleiden mukanaoloon. Tapahtumien kerronnan ajallinen siksakkaaminen on lukijalle haastavaa, koska joutuu puikkelehtimaan edes takaisin kärryillä roikkuakseen. Tarkasti ilmoitettuja otsikkopäivämääriä mieltii kuumeisesti, turhaan. Mielenkiintoa ja jännitystä se toki lisää – saa itsekkin pyrkiä löytämään vastauksia ja yhteyksiä. Tällainen forth-and-back -menetelmä on mielestäni yleistymään päin. Kerrotaan juttu sieltä, toinen täältä ja lopussa sidotaan lankojen päät. Hyvä näin, ellei sitten irtopätkiä jää jonnekin lojumaan.

Anitan kerronta on sujuvaa, siistiä ja hauskaa. Oikolukukin on tarkasti suoritettu. Otsikon katiska mainittiin alussa, mutta sen todellinen, otsikollinen, merkitys kai pääsi lipsahtamaan ohi, kun ei katiskasta ketään löytynyt. Symboliikkaa toki tarvitaan, jollaiseksi lasken myös isäinhon. Mitään niin isoa rasietta isäsuhteelle en löytänyt, mikä riittäisi motiiviksi isänmurhaan.